

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Helleenien tasavalta, Unkari, Slovakian tasavalta ja Romania

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että Euroopan unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-529/13 10.5.2016 antaman tuomion Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 16 artiklan nojalla,
- ensisijaisesti: kumoaa 25.7.2013 annetun Euroopan komission päätöksen C(2013) 4975 lopullinen, jolla evättiin valittajien ehdottaman riidanalaisen kansalaisaloitteen rekisteröintihakemus, ja ratkaisee asian lopullisesti, ja
- toissijaisesti: jos unionin tuomioistuin katsoo, ettei asiaa sen luonteen vuoksi ole mahdollista ratkaista lopullisesti, palauttaa asian yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi, sekä
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksensa tueksi seuraaviin valitusperusteisiin:

1. Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 47 artiklaa ja yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohtaa on rikottu, kun otetaan huomioon etenkin se, ettei kyseinen tuomioistuin noudattanut velvollisuuttaan ilmoittaa todistustaakan jakautumisesta, sillä valittajien mukaan kyseinen tuomioistuin ei ennen tuomion antamista ilmoittanut prosessin asianosaisille siitä, että asiassa oli näytettävä toteen se, että unionin koheesio politiikan toteuttaminen niin unionin kuin jäsenvaltioidenkin tasolla uhkasi kansallisen vähemmistön sisältävien alueiden erityisiä ominaispiirteitä ja että kansallisen vähemmistön sisältävien alueiden erityisiä etnisiä, kulttuurisia, uskonnollisia tai kielellisiä ominaispiirteitä voitaisiin pitää SEUT 174 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettuna vakavana ja pysyvänä väestöön liittyvänä haittana.
2. Toinen valitusperuste, joka perustuu EUT 11 artiklan 4 artiklan ja kansalaisaloitteesta annetun asetuksen ⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan rikkomiseen. Valittajien mukaan riidan kohteena oleva kansalaisaloite täyttää EUT 11 artiklan 4 kohdassa asetetut vaatimukset, sillä aloitteen tekijöiden mukaan se koskee kysymystä, jonka osalta näiden mielestä tarvitaan unionin säädöstä perussopimusten soveltamiseksi, ja Euroopan komissio oli toimivaltainen esittämään vastaavan ehdotuksen. Valittajat väittävät myös, että komissio voi puuttuvan toimivallan perusteella kieltäytyä kansalaisaloitteen rekisteröinnistä vain silloin, kun toimivallan puuttuminen on ilmeistä.
3. Kolmas valitusperuste, jonka mukaan SEUT 4 artiklan 2 kohdan c alakohtaa ja 174 artiklaa on rikottu, koska SEUT 174 artiklan kolmannessa kohdassa mainitaan esimerkkejä niistä seikoista, jotka voivat aiheuttaa vakavan ja pysyvän väestöön liittyvän haitan ja joiden perusteena sille, että tiettyyn alueeseen on unionin koheesio politiikassa ”kiinnitettävä erityistä huomiota”.
4. Neljäs valitusperuste, jonka mukaan SEUT 7, SEUT 167 artiklaa, SEUT 3 artiklan 3 kohtaa, perusoikeuskirjan 22 artiklaa ja syrjinnän kieltäviä perussopimusten määräyksiä on rikottu, koska riidanalaisella kansalaisaloitteella tuetaan unionin kaikkien politiikkojen ja toimintojen välistä koherenssia SEUT 7 artiklassa määrättyin tavoin edistämällä sitä, että koheesio politiikassa otetaan huomioon kulttuurinen monimuotoisuus ja tämän säilyminen.

⁽¹⁾ Kansalaisaloitteesta 16.2.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 211/2011 (EUVL 2011, L 65, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 28.7.2016 – Ministre des finances et des comptes publics v. Marc Lassus

(Asia C-421/16)

(2016/C 392/12)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ministre des finances et des comptes publics

Vastapuoli: Marc Lassus

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 23.7.1990 annetun direktiivin 90/434/ETY⁽¹⁾ 8 artiklan edellä mainittuja säännöksiä tulkittava siten, että niissä kielletään direktiivin soveltamisalaan kuuluvan osakkeidenvaihdon yhteydessä veronmaksun lykkäyksen mekanismi, jossa poikkeuksena säännöstä, jonka mukaan arvonnoususta kannettavan veron verotettava tapahtuma toteutuu arvonnousun realisoitumisvuonna, vaihdosta syntyvä arvonnousu todetaan ja siitä määrätään vero osakkeidenvaihdon yhteydessä ja vero tulee maksettavaksi vuonna, jonka aikana veronmaksun lykkäyksen päättävä tapahtuma, joka voi olla muun muassa osakkeidenvaihdon yhteydessä saatujen osakkeiden luovutus, toteutuu?
- 2) Jos osakkeidenvaihdossa syntynyt arvonnousu on veronalainen, voiko siitä kantaa veron valtio, jolla oli verotusvalta vaihtohetkellä, vaikka tämän vaihdon yhteydessä saatujen osakkeiden luovutus kuuluu jonkin toisen jäsenvaltion verotusvaltaan?
- 3) Jos edellisiin kysymyksiin vastataan, että direktiivi ei ole esteenä sille, että osakkeidenvaihdosta syntyvästä arvonnoususta kannetaan vero siinä yhteydessä, kun vaihdon yhteydessä saadut osakkeet luovutetaan edelleen, silloinkaan, jos nämä kaksi liiketoimea eivät kuulu saman jäsenvaltion verotusvaltaan, voiko jäsenvaltio, jossa osakkeidenvaihdossa syntynyt arvonnousu koskevan veron maksamista on lykätty, kantaa syntyneen arvonnousun lykätyn veron tämän luovutuksen yhteydessä, jollei sovellettavien kahdenvälisen verosopimuksen määräysten soveltamisesta muuta johdu, ottamatta huomioon tämän luovutuksen tulosta, jos tuloksena on luovutustappio? Tämä kysymys esitetään sekä 23.7.1990 annetun direktiivin että Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 43 artiklassa, josta on tullut Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 artikla, taatun sijoittautumisvapauden kannalta, koska verovelvollinen, jolla on verotuksellinen kotipaikka Ranskassa osakkeidenvaihdon ja osakkeiden luovutuksen aikana, voisi vähentää luovutustappion tämän päätöksen 4 kohdassa mainituin edellytyksin?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan, että vaihdossa saatujen osakkeiden luovutuksessa syntyvä luovutustappio on otettava huomioon, onko jäsenvaltion, jossa osakkeidenvaihdossa syntynyt arvonnousu realisoituu, vähennettävä luovutustappio realisoituneesta arvonnoususta, vai onko sen luovuttava osakkeidenvaihdossa syntyneen arvonnousun verottamisesta, koska luovutus ei kuulu sen verotusvaltaan?
- 5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan, että luovutustappio on vähennettävä osakkeidenvaihdossa syntyneestä arvonnoususta, mikä on otettava luovutettujen osakkeiden hankintahinnaksi laskettaessa tätä luovutustappiota? Onko erityisesti otettava huomioon luovutettujen osakkeiden yksikköhankintahintana vaihdossa saatujen yhtiön osakkeiden kokonaisarvo, sellaisena kuin se ilmenee arvonnoususta annetusta ilmoituksesta, jaettuna vaihdossa saatujen näiden osakkeiden lukumäärällä, vai onko otettava huomioon painotettu keskimääräinen hankintahinta, jolloin on otettava huomioon myös vaihdon jälkeen suoritettut toimenpiteet, kuten muut saman yhtiön osakkeiden hankinnat tai ilmaissannit?

⁽¹⁾ Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeidenvaihtoihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annettu neuvoston direktiivi 90/434/ETY (EYVL 1990, L 225, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Łodzi (Puola) on esittänyt 2.8.2016 – Małgorzata Ciupa ym. v. II Szpital Miejski im. L. Rydygiera w Łodzi, nykyisin Szpital Ginekologiczno-Położniczy im. dr L. Rydygiera Sp. z o.o. w Łodzi

(Asia C-429/16)

(2016/C 392/13)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Łodzi